

Månadsrapport

Urgency Resolution och möten med civilsamhället - Andreas

Hej!

Här i Bryssel har vi haft en hetsig månad med mycket på agendan gällande såväl plenum som möten och policyanalyser. Det är högt och lågt, vilket också gäller för temperaturerna och vädret eftersom vi har haft både 18 och 0 grader. Men nu börjar det äntligen bli kallt, precis i tid inför julpynt och mys.

Den här månaden har från ett personligt perspektiv varit väldigt lärorik och uppmuntrande, med mycket utrymme för eget initiativ. Det har alltid varit så på kontoret i Bryssel, men när man känner till systemet bättre är det lättare att agera självständigt och komma med användbara idéer.

Till att börja med så fick jag organisera ett möte med en paraplyorganisation som heter European Council of Refugees and Exiles (ECRE), som är specialiserade på migrations- och asylrelaterade frågor. Det kändes som en stor ära att få möta dem med tanke på hur ofta jag har använt mig av deras forskning i mina uppsatser och mina teser under min både mitt kandidatprogram och masterutbildning.

Jag fick ännu en gång skriva ett förslag till en så kallad "urgency resolution", som handlar om ett förslag där en viss situation i världen som berör mänskliga rättigheter ska debatteras i plenum och följas av en icke-bindande politisk resolution. Den här gången bollade jag och Abir fram idén att uppmärksamma konflikten i östra delen av Kongo-Kinshasa, och jag bestämde att en intressant vinkel var att fokusera de över 100,000 människor som varit tvungna att fly bara på några veckor. Tillsammans fick vi fram ett förslag och det togs upp i plenum, med debatt och politisk resolution. Det kändes väldigt stort för mig eftersom det betydde att något jag hade skrivit (även om det bara handlade på några ord) kom med på EP:s agenda.

Utöver det fick jag även lära mig en hel del om mänskliga rättigheter i specifika kontexter, till exempel gällande arbetskraftsinvandrare i Qatar som fortfarande inte fått lön efter att ha byggt fotbollsplaner och arenor. Detta fick jag reda på från en direktör som jobbade på Human Rights Watch - vilket var riktigt intressant. Jag fick lära mig mer om hur civilsamhället förhandlar med olika organisationer och politiker, regeringar och parlamentariker, vilket är viktigt att förstå om man själv siktar på en liknande karriär.

Och med det så slutade månaden, som vanligt med oerhört mycket fart. Jag ser fram emot nästa månad, då jag ska få åka till Strasbourg! Det blir säkert en otroligt händelsefull månad, och förhoppningsvis fortsatt lärorik (och pynt-rik!).

En vecka i Strasbourg - Annie

Det känns verkligen galet att det redan är december, att vi befinner oss i årets sista månad; man känner att vintern är på väg även här på kontinenten. I skrivande stund har temperaturen sjunkit, juldekorationerna har börjat dyka upp runt om i Bryssel och jag har redan sett fem olika julfilmer. Även om jag inte är helt jul-galen så tycker jag ändå att det är en väldigt fin tid på året och därför är det särskilt mysigt just nu.

Vi ska dock inte hamna för djupt i julkänslan, det får sparas till nästa månads rapport, utan i denna text ska jag istället fokusera på något av det mest spännande jag varit med om under min praktik. För några veckor sedan fick jag nämligen vara i Strasbourg för plenarvecka och det är självklart mitt ämne för novembers månadsrapport!

Måndagen den 21 november var det dags, jag mötte upp mina kollegor från kontoret på Brussels Midi-stationen och tillsammans hoppade vi på det chartrade tåget som många parlamentsanställda åker för att ta sig från Bryssel till Strasbourg en gång i månaden. Jag satt väldigt bekvämt och resan tog knappt 3 timmar. När vi väl korsat den franska gränsen och klev av i den lilla staden med rötter i det Romerska riket så tog vi oss direkt in till parlamentsbyggnaden. Även om Bryssel självklart har en särskild plats i mitt hjärta måste jag säga att Strasbourg verkligen är otroligt vackert och dess parlamentsbyggnad är... Wow.

I Strasbourg fanns inte en ledig stund, det var alltid ett möte, en fotografering eller en votering på gång och det var så spännande att få vara med i hetluften. Under denna Strasbourgvecka tyckte jag det var särskilt roligt att få följa en resolution om rovdjur och hanteringen av bland annat vargpopulationerna i Europa. Vi diskuterade vikten av att aktivt förvalta rovdjurspopulationer för att de inte ska rubba ekosystemen och ha en negativ inverkan på landsbygd, bönder eller renägare. Till slut, när det kom till votering av frågan, visade det sig att våra europeiska kollegor lyssnat på oss och resolutionen gick igenom på det sätt vi önskat. Det var jättekul att se när hårt arbete lönar sig!

Vi firade den kvällen med bubbel och dans, ett perfekt avslut på veckan. Dagen efter tog vi tåget hem efter en trevlig lunch med hela gänget, och när vi var tillbaka i Bryssel gick jag hem för en välförtjänad lång natt av sömn. Det var så roligt att äntligen få åka till Strasbourg, jag har inte varit där tidigare, och mina förväntningar överträffades verkligen. Vi åt massor av god mat, träffade många av våra europeiska kollegor och det var så mäktigt att få vara i navet av europeisk politik.

Strasbourg är något av ett kontroversiellt ämne på Europaparlamentet, det är många anställda som öskar ett så kallat "single seat". Diskussionen om single seat handlar om vissa anställdas önskan om att Europaparlamentet bara ska finnas på en plats, inte att vi ska jobba från Bryssel men åka till det officiella sätet i Strasbourg en gång i månaden, året om för plenar.

Inför varje Strasbourgresa reser 751 parlamentariker och deras anställda till Strasbourg, tillsammans med mängder av annan personal från Europaparlamentet. I en studie från 2017 var 76% av parlamentarikerna för ett single seat, och anmärkningsvärt nog var majoriteten av de som var mot single seat franska. Argumenten mot single seat är bland annat att Strasbourg har exklusiv rätt till plenarsammanträden genom fördrag från 1992, och staden har även ett stort historiskt signalvärde för europeisk politik och EU:s historia. Argumenten för är många, och även om jag personligen kan hålla med de flesta av de argumenten måste jag säga att jag är glad att single seat-frågan inte vann genomslag innan jag hann få besöka staden som anställd på Europaparlamentet.